

DOLÇAINERS EMBLEMÀTICS

El llibre del Grup de Dolçainers i Tabaleters de Vila-real, A Tabal i Dolçaina, 1988, i també La dolçaina: un instrument d'ahir,...i d'avui, de Paloma Mora Goterris 2002, arreplega una sèrie de dolçainers i tabaleters castellanencs que, des del segle XIX alguns i el segle XX, han sigut la referència en les nostres en aquests instruments tradicionals.

En successius butlletins anirem fent referència a cada un d'ells.

JOSÉ RIPOLLÉS CLIMENT PIOUS, DE CINCTORRES

Fill de Pasqual Ripollés Montserrat i de Dolores Climent Giner, va nèixer a Cincorres el 6 de març de 1907. Pasqual Ripollés marxà a Tales, no se sap cert per quin motiu, ja que per aquell temps molts joves d'aquests pobles de l'interior de Castelló deixaven les seues famílies per anar a Barcelona, a València o a Castelló, a la recerca d'un bon treball per forjar-se un futur. Allí a Tales, començaren les seues relacions de convivència amb la família de Pedro Ramos (dolçainer de Tales de la segona línia), amb qui tingué una amistat que romandria tota la vida.

Anys després tornà al seu poble i es casà el 3 de maig de 1935, amb Maria Gràcia Fígols Adell, i van fixar el seu domicili al carrer Sant Joseph o de les Parres. D'aquest matrimoni naixrien un fill i una filla, als quals posaren per noms Ricard i Josefina.

A Cincorres comenta el seu treball folklòric amb la dolçaina (quesegurament havia après a tocar al poble de Tales), amb la seua col.laboració en nombroses activitats festives de música i de ball. Tenia per costum transcriure per escrit totes aquelles cançons noves que aprenia, de la mateixa manera que ho feia el seu amic Pedro Ramos. I gràcies a aquesta tasca de recopilació s'han conservat dues transcripcions de les danses de la Todoella.

D'igual manera que molts altres dolçainers del seu temps, la seua principal activitat de subsistència n'era una altra i es dedicava a la dolçaina a temps parcial, és a dir, quan era requerit per a tocar a festes de pobles de la comarca. Una vegada acabada la festa tornava a l'activitat diària.

Morí l'any 1979 al seu poble de Cincorres i va estar recordat, Quatre anys després de la seua mort, al Boletín de Cincorres 83, gràcies a un treball publicat per Vicent Serra i Fortuño.